

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9 และเพื่อเปรียบเทียบความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9 ความคับแค้นใจและเซ็กซ์ที่ติ่งของโรงเรียน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ตอนที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ตอนที่ 4 พฤติกรรมการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9 จำนวน 450 คน เป็นชาย 202 คน และหญิง 248 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 426 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.67 และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอกซ์ (SPSS^X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน
 จรจรเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง ร้อยละ 58.69 มีอายุ 18 ปี สถานะเชิงรรมที่นักเรียน
 ส่วนใหญ่เคยไปเที่ยววนรอบปีที่ผ่านมา คือ สถานะเชิงรรม เช่น บาร์ ในทลกลับ ดิสโก้เธค
 ฝับ ร้อยละ 29.58 รองลงมา คือ สถานะบริการทางเพศที่นำเซ่ชองโรสเกณี เช่น
 ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้อยละ 22.07 แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่นักเรียนส่วน
 ใหญ่ได้รับ คือ จรทศน์ ร้อยละ 97.88 รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 89.91
 นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการสอนหรืออบรมเรื่องโรคเอดส์จากครู ร้อยละ 100.00 รองลง
 มาจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เช่น แพทย์ พยาบาล นักสุขภาพ ร้อยละ 71.13 นักเรียน
 เคยมีประสพการณ์ทางเพศ ร้อยละ 11.50 โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เคยมีประสพ-
 การณ์ทางเพศ ร้อยละ 24.61 และร้อยละ 0.85 ตามลำดับ อายุต่ำสุดของนักเรียนชายที่
 มีประสพการณ์ทางเพศครั้งแรก คือ 12 ปี และส่วนมากเป็นการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ
 ร้อยละ 36.17 และพบว่า มีนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ร้อยละ 2.13 มี
 พฤติกรรมรักสองเพศ ร้อยละ 8.51 และพบว่า นักเรียนชายมีการใช้ยาเสหติชนิดฉีดเข้า
 เส้น ร้อยละ 3.14 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการรับการตรวจเลือดเมื่อมีการระบาค
 ของโรคเอดส์ ร้อยละ 11.52 และร้อยละ 14.47 ตามลำดับ

2. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ใน
 ระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 78.90 รองลงมา มีความรู้อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 16.70
 มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.80 มีความรู้อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ คิดเป็น
 ร้อยละ 1.00 และมีความรู้อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ คิดเป็นร้อยละ 0.60

เมื่อจวนแนคถามเพศ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้
 เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดีมาก

เมื่อจำแนกตามเขตที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า นักเรียนโรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง และนักเรียนโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมืองมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดีมาก

เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดีมาก คือ ด้านการติดต่อและการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ และด้านการป้องกันโรคมีความรู้อยู่ในระดับดี คือ ด้านความสำคัญและอาการของโรค

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ตอบคำถามถูกต้องในข้อต่อไปนี้

1. โรคเอดส์เกิดจากเชื้อไวรัส
2. โรคเอดส์ หมายถึงโรคที่เกิดจากภาวะภูมิคุ้มกันในร่างกายบกพร่องหรือเสื่อมลง
3. เชื้อโรคเอดส์ติดต่อจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งได้โดยทางที่สำคัญ 2 ทาง คือ ทางเลือดและทางเพศสัมพันธ์

4. ไรสเฟนี เป็นบุคคลที่มีโอกาสติดเชื้อโรคเอดส์มากที่สุด

5. โรคเอดส์ไม่มีทางรักษาให้หาย แต่ชะลอให้มีอาการน้อยลงได้

นักเรียนส่วนใหญ่ตอบคำถามถูกต้องในข้อต่อไปนี้ คือ

1. หลังจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ ถ้าสงสัยว่าจะติดเชื้อโรคเอดส์ จะต้องไปตรวจเลือดหลังจากนั้นประมาณ 6-8 สัปดาห์

2.2 เมื่อเปรียบเทียบความรู้ตามตัวแปรเพศ พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความรู้ตามตัวแปรเขตที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า นักเรียนโรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง กับนักเรียนโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมืองมีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความที่นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์แตกต่างกัน มีจำนวน 1 ข้อ คือ

1. ปัจจุบันสถิติผู้ป่วยโรคเอดส์พบมากที่สุดจากสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์
โดยนักเรียนหญิงมีความรู้ดีกว่านักเรียนชาย

3. ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 72.50 รองลงมา มีทัศนคติอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 23.60 และมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.90

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี

เมื่อจำแนกตามเขตที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า นักเรียนทั้งโรงเรียนในเขตเทศบาลเมืองและนักเรียนโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมืองมีทัศนคติอยู่ในระดับดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี ทุกด้าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความที่นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่

1. โรคเอดส์เป็นโรคที่เป็นปัญหาสังคม จึงเป็นหน้าที่ที่คนไทยทุกคนจะต้องช่วยกันป้องกันโรคเอดส์

2. เอดส์เป็นโรคที่หาให้หายได้ก่อนเวลาอันควร

3. นักเรียนน่ารังเกียจที่จะเรียนหนังสือหรือทำงานร่วมกับผู้ติดเชื้อโรคเอดส์

4. ผู้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ควรตรวจหาเชื้อโรคเอดส์ทุกคน เพราะถ้ารู้ว่าติดเชื้อโรคเอดส์จะได้ปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

3.2 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติตามตัวแปรเพศ พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีทัศนคติดีกว่านักเรียนชาย



เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติตามตัวแปร เขตที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า ทั้งนักเรียนโรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง และนักเรียนโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง มีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งด้านบวกและด้านลบโดยนักเรียนหญิงมีทัศนคติดีกว่านักเรียนชาย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติแตกต่างกันมีจำนวน 11 ข้อ ซึ่งเรียงลำดับค่า "ที" (t-test) จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนด้วยกันจะปลอดภัยจากการติดเชื้อโรคเอดส์
2. การเที่ยวโสเภณีเป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชาย
3. ลูกผู้ชายแท้ ๆ ต้องขึ้นครุฑขย่มก๊อวเอดส์
4. การป้องกันโรคเอดส์เป็นหน้าที่เฉพาะของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเท่านั้น
5. หญิงบริการที่ดูสุภาพดี แข็งแรง น่าจะมีเชื้อโรคเอดส์
6. คนที่เข้ายี่สิบเสพคิคชนิดฉิคควรรไปตรวจหาเชื้อโรคเอดส์
7. คนที่มีเพศสัมพันธ์กับคนหลายคนควรรไปตรวจหาเชื้อโรคเอดส์
8. การศึกษาเสพคิคชนิดฉิคของ เด็กวัยรุ่นค้นหาให้เกิดความเลียงต่อการรับเชื้อโรคเอดส์ได้มาก
9. การดื่มเหล้าก่อนหรือหลังร่วมเพศช่วยป้องกันโรคเอดส์
10. นักเรียนสามารถป้องกันตนเองจากการติดเชื้อโรคเอดส์ได้โดยการไม่สำส่อนทางเพศ
11. ปัจจุบันโรคเอดส์ไม่น่ากลัวแล้ว เนื่องจากมีวัคซีนที่สามารถรักษาโรคให้หายขาดได้

4. พฤติกรรมการปฏิบัติ เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์

อยู่ในระดับดี (ไม่เสียง) คิดเป็นร้อยละ 79.80 รองลงมา มีพฤติกรรมปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้ (ค่อนข้างเสียง) คิดเป็นร้อยละ 20.20

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมปฏิบัติอยู่ในระดับดี

เมื่อพิจารณาตามเขตที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า ทั้งนักเรียนโรงเรียนในเขตเทศบาลเมืองและนักเรียนโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง มีพฤติกรรมปฏิบัติอยู่ในระดับดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมปฏิบัติอยู่ในระดับดี ทุกด้าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อความที่นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมปฏิบัติเกี่ยวกับบรมเชดส์อยู่ในระดับดี ได้แก่

1. มีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายบริการทางเพศ
2. มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลมากกว่า 1 คน
3. เสพยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นรดยการใช้ร่วมกับผู้อื่น

ข้อความที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมปฏิบัติเกี่ยวกับบรมเชดส์อยู่ในระดับไม่ดี ได้แก่

1. ใช้ที่ตัดเสียบร่วมกับบุคคลอื่น
2. ใช้บริการตัดผมตามร้านเสริมสวย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเรื่อง "ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9" ผู้วิจัยอภิปราย เฉพาะประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่อายุ 18 ปี เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น บาร์ ไนท์คลับ ดิสโก้เธค ผับ และสถานบริการทางเพศที่ไม่น่าเชื่อถือของโรงเรียน เช่น ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย และพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง เคยมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 49 คน นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำสุด 12 ปี นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ทั้งกับหญิงบริการ เพื่อนที่เป็นนักเรียน และไม่เป็นนักเรียน รวมทั้งมีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักสองเพศด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายมีการใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น จำนวน 6 คน ในขณะที่มีนักเรียนรับการตรวจเลือดเมื่อมีการระบาดของโรคเอดส์เพียง 56 คนเท่านั้น จากข้อค้นพบดังกล่าวอาจเนื่องมาจากการที่วัยรุ่นเป็นวัยอยากรู้ อยากรู เห็น และจากการที่อิทธิพลของอารยธรรมตะวันตกที่แพร่ขยายเข้ามาในสังคมไทยเกือบทุกด้าน ทำให้เด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีความสับสนกับการประหลาดคนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ครอบครัวและสังคม และขาดการพิจารณาถึงความเหมาะสมและไม่เหมาะสมในการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รับเอาสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับวัยของตนมาประพฤติปฏิบัติ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น หรือการเที่ยวสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่อาจนำไปสู่การติดเชื้อโรคเอดส์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการซึ่งเป็นบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์สูง ดังนั้น โรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจึงควรมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของนักเรียน เช่น การจัดกิจกรรมสอนเพศศึกษา อดทนเน้นการแก้ไขค่านิยมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน การจัดกิจกรรมที่เบี่ยงเบนความสนใจในเรื่องเพศของนักเรียน การใช้ยาเสพติด หรือการเที่ยวสถานเริงรมย์ต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมกีฬา การจัดเข้าค่ายพักแรม หรือการจัดนิทรรศการในเรื่องเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด เป็นต้น

2. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

2.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9 มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดีมาก จากข้อค้นพบนี้อาจเนื่องมาจากกระทรวงศึกษาธิการได้ออกหนังสือที่ ศธ 0212/19502 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2533 ถึงกรมต่าง ๆ ในสังกัดที่รับผิดชอบสถานศึกษา ให้แจ้ง เรื่องการสอนเกี่ยวกับโรคเอดส์เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ มีความตระหนักในการศึกษาปัญหาสุขภาพของตนเองและปัญหาสุขภาพของชุมชน และสามารถปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อโรคเอดส์ อดยาให้จัดการเรียนการสอนสอดแทรกในทุกวิชาและทุกครั้งที่มีโอกาส ให้มีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อเกี่ยวกับโรคเอดส์เพื่อเผยแพร่ในสถานศึกษาและชุมชน หรือการจัดกิจกรรมตามโครงการ เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดฉายวีดิโอ การเชิญวิทยากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านโรคเอดส์มาเล่าให้นักเรียนฟัง เป็นต้น (แผนป้องกันโรคเอดส์ในสถานศึกษา 2535-2539 ระดับมัธยมศึกษา) เป็นการใช้กระบวนการทางการศึกษาเข้ามาช่วย ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์จากครูในสถานศึกษาโดยตรง และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณี เจษฎาวิสูทธิ (2535) พบว่า นักศึกษาระดับวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งมีอายุระหว่าง 17-24 ปี ส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับดีมาก รองลงมา มีความรู้ในระดับดี นอกจากนี้จากการที่นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์จากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.88 และหนังสือพิมพ์รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 89.91 แสดงให้เห็นว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ผ่านสื่อมวลชนให้ผลดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ คาร์ก, แคลี เวอร์นอน (1991) ซึ่งพบว่า แหล่งข้อมูลที่นักเรียนได้รับมากที่สุดคือ โทรทัศน์และรองลงมาคือหนังสือพิมพ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วณี ปิ่นประทีป (2535) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รับความรู้เรื่องโรคเอดส์จากสื่อมวลชนมากที่สุด คือจากโทรทัศน์สูงสุดและรองลงมาคือจากหนังสือพิมพ์

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความรู้นักเรียนส่วนใหญ่ตอบได้มากที่สุด คือ "โรคเอดส์เกิดจาก เชื้ออะไร" และข้อความรู้นักเรียนส่วนใหญ่ตอบไม่ถูกต้อง คือ "หลังจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ ถ้าสงสัยว่าจะติดเชื้อโรคเอดส์จะต้องไปตรวจเลือด หลังจากนั้นแล้วประมาณกี่สัปดาห์" จากข้อค้นพบนี้อาจเนื่องมาจากการที่ครูผู้สอนอาจใช้วิธีการสอนแบบภาพรวมมุ่งเน้นจุดสำคัญในส่วนนี้ และจากความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ซึ่งกล่าวถึง

ระยะเลือดเอคส์บวกเกิดขึ้นมีอาการว่า บุคคลแต่ละคนสามารถตรวจพบเชื้อโรคเอคส์ในเลือดได้ในระยะเวลาที่ต่างกันราว 6-8 สัปดาห์ภายหลังจากการรับเชื้อโรคเอคส์เข้าสู่ร่างกาย ถ้าตรวจเลือดจะเริ่มพบว่า มีเลือดเอคส์บวกได้ และส่วนใหญ่มักจะตรวจพบว่ามีเลือดเอคส์บวกภายหลัง 3 เดือนไปแล้ว (โครงการโรคเอคส์, 2535) จึงทำให้เด็กเรียนมีความเข้าใจงานเรื่องนี้ยังไม่ถูกต้องดีนัก และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ (2532), ศิริวรรณ หาญวีรกุล (2534) พบว่า นักเรียนมีความรู้ยังไม่ถูกต้องนักในเรื่องของความสัมพันธ์และอาการของโรค

2.2 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอคส์ของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อจำแนกตามเพศของนักเรียน

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอคส์ของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โดยส่วนรวมพบว่า นักเรียนมีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของศูนย์ประชากรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ชีชี (1988) พบว่า นักเรียนระดับมัธยมมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องโรคเอคส์ ข้อค้นพบนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอคส์ที่ถูกต้องทั้งจากครูในสถานศึกษา และจากสื่อมวลชน จึงทำให้พบว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอคส์โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอคส์เป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีความรู้ดีกว่านักเรียนชาย ข้อที่ว่า "ปัจจุบันสถิติผู้ป่วยโรคเอคส์หม่มากที่สุดจากสาเหตุใด" จากข้อค้นพบนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนหญิงมีความสนใจข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอคส์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับมากกว่านักเรียนชาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของบัลลิสซี่ (1989), อรุณี เจษฎาวิสุทธิ (2535) พบว่า นักเรียนหญิงมีความรู้ดีกว่านักเรียนชาย

2.3 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อจำแนกตามเขตที่ตั้งของโรงเรียน

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอคส์ของนักเรียนโรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง กับนักเรียนโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง พบว่า นักเรียนมีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวณี ปิ่นประทีป (2535) ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่นักเรียนในเขตและนอกเขตเทศบาลเมือง เป็นนักเรียนที่อยู่ในระบบโรงเรียน ซึ่งมีการบรรจุหลักสูตรการสอนเรื่องโรคเอคส์ลงในแบบเรียนวิชาสุขศึกษาและวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องตามคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกัน รวมทั้งการที่ปัจจุบันระบบข้อมูล

ข่าวสารและความเจริญได้แพร่ขยายไปถึงทุกท้องถิ่น ทว่าให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน เช่น จิตรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ เป็นต้น จึงทว่าให้นักเรียนที่ศึกษานานเขตและนอกเขตเทศบาลเมืองมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ระหว่างนักเรียนชายโรงเรียนเทศบาลเมืองกับนักเรียนชายโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง และระหว่างนักเรียนหญิงโรงเรียนเทศบาลเมืองกับนักเรียนหญิงโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง พบว่านักเรียนมีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวารธินา เรืองสัง (2533) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของเยาวชนไทยในระบบโรงเรียนไม่มีความแตกต่างกัน

3. หัตสนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์

3.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9 มีหัตสนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโรสก้า เขียรวิจิตร (2534) พบว่า เยาวชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กมีหัตสนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ อยู่ในเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเนื่องจากสถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับโรคเอดส์กำลังเป็นที่สนใจของทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยงานกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์ลงในแบบเรียนวิชาสุขศึกษา และให้ครูผู้สอนสอดแทรกในทุกรายวิชา และทุกครั้งที่มีโอกาส (แผนป้องกันโรคเอดส์ในสถานศึกษา 2535-2539 ระดับมัธยมศึกษา) ตลอดจนสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น ต่างก็ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์กันมากมาย เพื่อให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ได้ตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์ ตลอดจนมีหัตสนคติที่ถูกต้องในเรื่องโรคเอดส์ จากเหตุผลดังกล่าวจึงทว่าให้นักเรียนมีหัตสนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ถึงแม้นักเรียนจะมีหัตสนคติโดยส่วนรวมอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณานส่วนย่อยจะพบว่า นักเรียนชายมีความคิดเห็นว่า นักเรียนสามารถป้องกันตนเองจากการติดเชื้อโรคเอดส์ได้ โดยการไม่สาส์นทางเพศ แต่นักเรียนยังมีหัตสนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ว่าการเที่ยวเล่นเป็น เรื่องธรรมดาของผู้ชาย อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น นอกจากนั้นยังมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากนักเรียนหญิงในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนด้วยกันจะปลอดภัยจากการติดเชื้อโรคเอดส์ และลูกผู้ชายแท้ ๆ ต้องขึ้นครุฑขยงกัแล้วเอดส์ โดยนักเรียนหญิงมีหัตสนคติดีกว่านักเรียนชาย

ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้ของนักเรียนแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังมีทัศนคติหรือค่านิยมในเรื่องเพศที่เมตตินัก และอาจส่งผลต่อการปฏิบัติของนักเรียนจนถึงขั้นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้ จึงควรมีการแก้ไขหรือปรับเปลี่ยนให้นักเรียนมีทัศนคติดังกล่าวในระดับดีขึ้น เพื่อป้องกันเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่อาจเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้

3.2 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนชาย กับนักเรียนหญิงโดยส่วนรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีทัศนคติดีกว่านักเรียนชาย ทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของบัลลัสซี่ (1989) พบว่านักเรียนหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนชาย

3.3 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนตามเขตที่ตั้งของโรงเรียน โดยส่วนรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ (2532) พบว่า เยาวชนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชายโรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง กับนักเรียนชายโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง และระหว่างนักเรียนหญิงโรงเรียนในเขตเทศบาลเมืองกับนักเรียนหญิงโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง โดยส่วนรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ซึ่งอาจเป็นเพราะว่านักเรียนในระบบโรงเรียนมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ จึงทำให้มีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี

4. พฤติกรรมการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์

4.1 พฤติกรรมการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยส่วนรวมอยู่ในระดับดี อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโรคเอดส์ จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการปฏิบัติอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวสันต์ ปิ่นประทีป (2535) พบว่า นักเรียนยังมีพฤติกรรมการปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ และสอดคล้องกับคำกล่าวของอัลพอร์ท (Allport, 1935 อ้างถึงใน ประภาเพ็ญ สุวรรณ, สว่าง สุวรรณ, 2534) ซึ่งกล่าวว่า ทัศนคติเป็นสภาวะของความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาและทัศนคติจะเป็นสิ่งที่บ่งชี้ระดับพฤติกรรมการปฏิบัติของบุคคล ซึ่งพฤติกรรมการปฏิบัตินั้น ๆ จะสอดคล้องกับทัศนคติด้วย นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีหลายทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติได้เสนอความคิดว่า ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ ทัศนคติ

และด้านการปฏิบัติซึ่งหมายถึงความพร้อมที่จะทำพฤติกรรม (ประภา เพ็ญ สุวรรณ, สวิง สุวรรณ, 2534) ดังนั้น การที่นักเรียนมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโรคเอดส์ จึงส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี อย่างไรก็ตาม แม้ว่านักเรียนจะมีพฤติกรรมปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์โดยส่วนรวมอยู่ในระดับดี แต่จากงานวิจัย พบว่านักเรียนมีการใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น และมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการนอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันด้วย จึงเป็นสิ่งที่ควรแก้ไขและให้ความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องดังกล่าวแก่นักเรียน เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนมีพฤติกรรมปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในด้านของใช้ชีวิตอยู่ในระดับที่ไม่ดี ได้แก่ การใช้ที่ตัดเล็บร่วมกับบุคคลอื่นและการใช้บริการตัดผมตามร้านเสริมสวย อาจเนื่องมาจากความเคยชินของนักเรียนในการที่จะใช้ที่ตัดเล็บร่วมกับบุคคลอื่น และการใช้บริการตัดผมตามร้านเสริมสวย ซึ่งถ้าอุปกรณ์ของใช้นั้นไม่ได้สัมผัสกับเลือดของผู้ป่วยโรคเอดส์ และนักเรียนไม่มีบาดแผลที่จะรับเลือดนั้นเข้าสู่ร่างกาย ก็จะไม่มีโอกาสที่จะติดเชื้อโรคเอดส์ แต่เนื่องจากโรคเอดส์เป็นโรคที่ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ในระยะแรกมีอาการเหมือนกับคนปกติโดยทั่วไป ซึ่งไม่สามารถทราบได้ว่าผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ ดังนั้นการใช้สิ่งของ เครื่องใช้ที่สามารถทำให้มีการติดต่อทางเลือดได้ จึงเป็นสิ่งที่ควรป้องกันไว้ก่อน เพราะอาจมีโอกาสมัสมัสัมผัสกับเลือดของผู้ป่วยโรคเอดส์ได้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะต่อไปนี้

1. จากการศึกษาครั้งนี้จะเห็นว่านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ และการเสพยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น ดังนั้น โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ควรมีการระดมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการหามาตรการแก้ไขปัญหา การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ยาเสพติดในวัยเรียนของนักเรียน เช่น านการสอนเพศศึกษา ควรเน้นการป้องกัน หรือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และค่านิยมทางเพศที่ใหม่เหมาะสมของนักเรียน หรือในการสอนเรื่องยาเสพติด ควรเน้นเกี่ยวกับโทษของการเสพยาเสพติด เป็นต้น ทั้งนี้ เพราะการมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ยาเสพติดของนักเรียนนั้น จะก่อให้เกิดปัญหาทั้งทาง

ด้านสาธารณสุขในการติดเชื้โรคเอดส์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และปัญหาสังคม เช่น พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ การตั้งครรภ์ในระหว่างเรียน และปัญหาสุขภาพต่าง ๆ

2. การให้ความรู้ที่ถูกต้องยังเป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะแม้ว่าในภาพรวมจะพบว่า นักเรียนมีความรู้ในระดับดีมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า นักเรียนยังขาดความรู้ในประเด็นที่สำคัญ คือ ในด้านความสำคัญและอาการของโรค ซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้โรคเอดส์และการปฏิบัติตนไม่ถูกต้อง เมื่อได้รับเชื้โรคเอดส์เข้าสู่ร่างกาย รวมทั้งอาจเป็นต้นเหตุของการแพร่เชื้โรคเอดส์ไปสู่ผู้อื่นได้ เช่น วมทราบว่ หลังจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้โรคเอดส์แล้วต้องไปตรวจเลือดหลังจากนั้นแล้วกั้วัน

3. การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์แก่นักเรียน โดยเฉพาะความรู้ทางด้านารติดต่อของโรคและการป้องกันโรคเอดส์ นอกจากจะจัดสอนตามหลักสูตรการเรียนในห้องเรียนแล้ว ควรมึกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น การจัดร้วทว่ที่ การจัดนิทรรศการ การจัดประกวดคาชวัญ ประกวดเรียงความหรือเรื่องสั้นเกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยอาจจัดร่วมกับหมวดวิชาอื่น ๆ เช่น หมวดวิชาภาษาไทย ซึ่งจะเป็นการช่วยเสริมความรู้และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความตระหนักในปัญหาของโรคเอดส์ รวมทั้งมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ อันจะเป็นการช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้โรคเอดส์ของนักเรียนได้

4. การให้ความรู้ ควรดำเนินไปควบคู่กับการเปลี่ยนทัศนคติและค่านิยม โดยเฉพาะในเรื่องเพศ ควรใช้การสอนเพศศึกษาให้เป็นประโยชน์ในการที่จะปลูกฝังค่านิยมทัศนคติ และการปฏิบัติตนที่เหมาะสมในเรื่องเพศ เพราะถึงแม้ว่านักเรียนจะทราบว่ร่วมเพศกับโสเภณีเพียงครั้งเดียวก็มึโอกาสทาให้ติดเชื้โรคเอดส์ได้ แต่นักเรียนก็ยังมีความคิดเห็นว่ การเห็นวโสเภณีเป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชาย

5. จัดโครงการ " ย.ส.ร. ต้านภัยเอดส์ " โดยชักลุ่มเยาวชนอาสาสมัครสาธารณสุขในโรงเรียน (ย.ส.ร.) เพื่อเผยแพร่ความรู้ที่ถูกต้อง การปลูกฝังทัศนคติที่ดี และการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการป้องกันการติดเชื้โรคเอดส์ โดยอาจจัดกิจกรรมบริการให้คำปรึกษาระหว่างลุ่ม ย.ส.ร. กับลุ่มเพื่อน โดยเน้นลุ่มเป้าหมายทั้งที่เป็นนักเรียนในโรงเรียน และประชาชนในชุมชน

6. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารโรคเอดส์ในโรงเรียน ซึ่งมีหน้าที่ในการหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์มาเผยแพร่โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การจัดหาจุลสาร วารสาร เอกสารเผยแพร่ต่าง ๆ การจัดทำป้ายนิเทศหรือจัดนิทรรศการ เผยแพร่ความรู้แก่นักเรียน

รวมทั้งมีบริการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ และจัดโครงการเสียงตามสายให้ความรู้และข่าวคราวความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ทางการแพทย์เกี่ยวกับโรคเอดส์แก่นักเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

7. จัดให้มีการสัมมนาในเรื่องโรคเอดส์ โดยมีนักเรียนเป็นแกนนำในการจัดสัมมนา เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ตื่นตัวในเรื่องการหาความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ตลอดเวลา

8. เชิญวิทยากรจากหลาย ๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องโรคเอดส์ หรือเชิญผู้ป่วยโรคเอดส์ มาบรรยายให้ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์ และการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคเอดส์แก่นักเรียน โดยอาจจัดในรูปแบบของการอบรมเป็นรายกลุ่มรวมทั้ง เพศหญิงและ เพศชายหรือแยกกลุ่มตามเพศของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยหรือภูมิหลังต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความรู้ หัตถ์คติและพฤติกรรมปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียน
2. ควรมีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เรื่องโรคเอดส์ในสถานศึกษาทุกระดับ
3. ควรมีการศึกษาถึงแนวโน้มหัตถ์คติและพฤติกรรมปฏิบัติตนเกี่ยวกับโรคเอดส์ในอนาคตของนักเรียน